

lágot, »Djamileh«, regényes opera 1 felv. Szövegét írta: Louis Gallet. Bem. 1895. ápr. 6. M. Kir. Operaház. — »Az arlesi leány«, romantikus színmű 3 felv. Irta: Daudet Alphonse, melyhez ő szerezte a zenét. Bem. 1919. szeptember. 16. Nemzeti Színház.

Bizonyosság-levél. A régi színészvilágban, amidőn a színészet még sok helyütt ismeretlen fogalom volt, a hatáság csak úgy volt hajlandó játszási engedélyt adni a színigazgatónak, ha működéséről erkölcsi bizonyítványt tudott felmutatni, mely »bizonyosság-levél« név alatt volt ismeretes az úttörők világában. Ily »bizonyosság-levél« a következő dokumentum, eredeti orthografiával: »Alább írtak Szabad Kun Sz Miklós Várossa N. N. bírāja s 'Tanátsa Balogh István Nemzeti Szín Játzó Urnak abbéli kérésébe, hogy az ő és Társának itt létek alatt való magok viseletéről adnánk illő Bizonyosság levelet, megegyezvén; jelen levelünk rendében bizonyosságot teszünk a felől: hogy az nevezett Nemzeti Szín Játzó Ur és Társai Négy hetek oltá itt városunkban számokhoz és a Jádzó Szín minéműségéhez képpest külömbféle darabokat jádzottak egész megelegetéssel 's ezen idő alatt magokat a legbetsületesebben viselték, senkinek terhére nem voltak. Melynek is nagyobb valóságára és hitelére nézve ezen városunk szokott Petsétyével megerősített hiteles Bizonyosság levelünket ki is adtuk. Kun Sz Miklóson Die 31a Octobris 1820 tartatott Gyűllésünkből«. — (Balogh István úttörő színigazgató irataiból. Eredetije a Nemzeti Múzeum kéziratárában.)

Bizza Ilona, színésznő, sz. 1896. nov. 16-án, *Pécsett*. Színipályára lépett 1917. aug. havában.

Bizza Julia, színésznő, sz. 1894. nov. 12-én, *Kolozsvárott*. Színipályára lépett 1916. szept. havában.

Bizza Károly, sűgő, sz. 1862. dec. 27-én, *Kalocsán*. Színipályára lépett 1886. okt. 1-én. 1912. szept. 1-én nyugdíjazták. Neje: *Szikora Anna*, színésznő, sz. 1861. nov. 20-án, *Szekszárdon*. Színipályára lépett 1880. jan. 1-én. Nyugdíjba ment 1910. ápr. 1-én.

Björnson Björnsterne, norvég költő, sz. 1832. dec. 8-án, *Kvikné*-ben (Österdalen), megh. 1910. febr. 5-én, *Párizsban*. A norvég nemzetnek Ibsen mellett a legnagyobb drámaírója, akinek munkái egész Európában nagy hatást tettek. — Nálunk a Nemzeti Színház a következő színműveit mutatta be: »Az új házások«, »Csőd«, »A király«, »Erönkön felük«. — Kolozsvárott bemutatták: »Ha az új bor forr« c. drámáját, Harsányi Zsolt fordításában, 1910. febr. 11-én.

Black People (= fekete népség). Néger operett-társulat revüje 2 felv. 5 képben. Irta: Douglas Louis. Zen. szerz.: Joö Solner és Spencer Williams. Bemutatták a Városi Színházban, 1927. febr. 14-én.

Blaha János, a Lichtenstein hercegdzsizás-ezredében karmester és színházi karmester, sz. 1829-ben, megh. 1870. jan. 24-én, *Debrecenben*. 1865-ben Szabadkán működött Sípos Károly színigazgatónál; midőn Kölesi Lujza (a későbbi Blaháné) is itt működött, nemes ambícióval igyekezett a fiatal kezdőt tanítani, hangját mívelni és nemsokára feleségül vette. 1867-ben Debrecenben működött. 1860. május havában megjelent »Szabadkai csárdás« c. zeneszerzeménye.

Blaha Lujza, »a nemzet csalogánya«, sz. 1850. szept. 8-án, *Rimaszombatban* (Gömör m.), megh. 1926. jan. 18-án, *Budapestben*. Atyja: *Reindl Sándor*, huszártiszt volt a cs. és kir. hadseregben, majd 1848–49-ben honvéd és mint őrmester végigküzdötte a szabadságharcot. A világozi katasztrófa után, hogy a besorozástól szabaduljon, *Várai* néven színészé lett. (Népszínműénekes, megh. *Kassán*, 1856.) Anyja: *Ponti Aloiza*, színésznő, kivel *Várai* 1848. febr. 24-én lépett házasságra *Pazonyban* (Szabolcs m.), megh. *Budapestben*, 1886. dec. 24. Édesatyja halála után *Kölesi Antal* színész lesz a mostohaatyja (sz. 1829. *Tatán*, színészé lett 1847-ben, *chiabai Csabai Pálnál*). 8 éves koráig nem járt iskolába, majd *Kápolnai János* színésztől megtanult írni, olvasni. Még gyermekkorában szülei előbb *Kőszeghy Endre* társulatánál voltak szerződötve, jár-